

a színházi ügyek vezetését, mely megbízást tíz évig viselte. A nemzeti színészet rendezése, vidéki szervezése érdekében nagy agitációt fejtett ki. Ő építette fel a kolozsvári új színházat és 15 vidéki városban épített állandó színházat. 1903. júl. 2-án a Szent István-rend kiskeresztjét nyerte el. 1906. szept. 18-án államtitkár lett. Az ő érdeme, hogy az állami színházaknál (legalább egyideig) megszűnt az intendánsi állás és hogy a színészeti ügyek a belügyből a kultuszminisztériumba kerültek át. A Színészegyesület hálája kifejezésül a segélyalapról 10 ezer koronát, mint »Bezerédj«-alapot külön kezelésbe vett és annak kamataiból szegény özvegyeket és önhibájukon kívül beteg egyesületi tagokat segélyez. Arcképét 1909. márc. 16-án leplezték le a Színészegyesület tanácstermében, az országos kongresszus ünnepélyes részvételével. Ugyanakkor B. 500 K-t adományozott az Egyesület nyugdíjalapjára.

Bezzegh István, karmester, sz. 1896. aug. 19-én, *Szegeden*. A budapesti Zeneakadémia növendéke volt, majd vidéki társulatoknál működött. Zeneszerzéssel is foglalkozik, számos műdal, zongoradarab és táncszerzeménye van kéziratban, valamint az »Adonis szobra« c. egyfelvonásos balett pantomimje, benyujtva a M. Kir. Operaházhoz.

Bianchi Bianca (cs. n. Schwarcz Berta), koloraturénekesnő, sz. *Heidelbergben*, 1858. jún. 27-én. Szülei színészek voltak. (Anyja: Schwarcz Natália megh. 1896. aug. 15-én, Salzburgban, 64 éves korában.) Gyermekkorában Wilczekné és Pollini, a híres hamburgi intendáns képezte és utóbb Párizsban Viardot Garcia asszonynál nyert végleges kiképeztetést. Hamburgon át a bécsi udvari operához szerződött, hol egyszerre meghódította a közönséget. 1879. júl. 1-én mutatkozott be nálunk a Nemzeti Színházban, amidőn az »Alvajáró« után ezeket írta róla a »Pesti Hírlap«: »Hangja kiválóan lírai és koloratur szerepekre alkalmas, egyenletesen képzett, csengő, tiszta és rendkívül szép. Minden jelenete után, mikben a legnehezebb részeket a legnagyobb könnyúséggel énekelte, szünni nem akaró tapsokban nyilvánította a közönség tetszését«. Hírneve

egyre nőtt s a külföld egyre-másra hívogatta. 1880. február havától Olaszországban vendégszerepelt. 1883. máj. 1-én a bécsi udv. Opera újra szerződött 18.000 frt. fizetéssel. 1885. aug. 2-án ismét nálunk játszik, ekkor a »Luciá«-ban lépett fel és okt. 1-től huzamosabb időre szerződötték. 1892. jan. havában 6 hónapos szerződést vállalt az Operaházban. 1894. márc. havában a bádeni nagyherceg a művészetek és tudományok érdemével tüntette ki. 1895. febr. 27-én elbúcsúzott a magyar közönségtől, »Bánk bán« *Melindá*-jában. Tőlünk Münchenbe ment. 1897. jún. 30-án Münchenben egykori mestere, Pollini (Pohl) Bernát udv. tanácsos, színgigazgató (sz. 1836. dec. 12-én, megh. 1897. nov. 27-én) neje lesz. 1901. okt. 2-án viszontlátjuk a M. Kir. Operaházban. 1902. jún. havában kinevezték a müncheni Akadémia énektanárnőjévé.

Biasini Gaétán, kolozsvári szállodás, sz. 1790-ben, megh. *Kolozsvárt*, 1847. aug. 1-én. Az ő gyorskocsija szállította az úttörő erdélyi színészeket Kolozsvárról Nagyváradra, miután azon időben más közlekedési alkalmatosság még ismeretlen volt. (Az első vasutvonal a pest-váci volt, megnyílt 1846. júl. 15-én.) A gyorskocsiipart 1836-ban alapította.

Biberach, a »lézengő ritter«, »Bánk bán« tragédia egyik főalakja. (Lásd »Bánk bán« címszót.)

Bibliás ember, zenés színjáték 3. felv. Írta és zenéjét szerzette: *Kienzl* Vilmos, ford. *Radó* Antal. Első előadása 1896. márc. 7. M. Kir. Operaház. Szereposztása: Engel, kurátor: *Ney* Dávid; Márta: *Ábrámy* Anné; Magdolna: *Hilgermann* Laura; Freudhoffer János: *Takáts* Mihály; Freudhoffer Mátyás: *Broulik* Ferenc; Xavér: *Dalmoki* Béni; Antal: *Hegedűs* Ferenc; Frigyes: *Várady* Sándor.

Bibó Lajos, író, hírlapíró, sz. 1890-ben, *Hódmezővásárhelyen*. Öt érettségizett, Kolozsvárott jogot hallgatott, azután újságíró lett. (Hódmezővásárhely, Szeged, Budapest). 1913—1918-ig katona, leszerelt mint főhadnagy. Volt a »Szeged és Vidéke« felelős szerkesztője, jelenleg a »Nemzeti Uj-